

Ođlan ve Kűçűk Semender

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Semender

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı güneş, uzun ağaçların arasından göz kırptı. Oğlan annesiyle birlikte orman yolunda yürüdü. Kırmızı spor ayakkabıları yere düşen yapraklarda hışırdadı, sarı kanvas sırt çantası her adımda zıpladı. Çilli burnunu güneşten korumak için gri kova şapkasını takmıştı. Sonra hafif, şırıldayan bir ses duydu: bir dere!

Dere, pürüzsüz taşların üzerinden berrak ve serin akıyordu. Oğlan su sıçratmamaya dikkat ederek kıyıya diz çöktü. Islak bir taşın üzerinde minicik bir şey kıpırdadı. Bu, parmak boyundan uzun olmayan, koyu kahverengi ve soluk sarı benekli küçük bir semenderdi. Küçük siyah gözleri kırpıldı, minik parmakları taşa tutundu. Oğlan sevinçle nefesini tuttu.

Ođlan nefesini tutup semenderi izledi. İnce kuyruđu kıvrılarak gölgeli, kayalık bir oyuđa dođru süründü. "Ne kadar küçüksün," diye fısıldadı. "Keşke seni yanımda tutabilseydim." Annesi yanına diz çöküp nazikçe gülümsedi. "Çok güzel," dedi. "Ama yabani canlıların yeri kendi yuvalarıdır, deđil mi?" Ođlan yavaşça başını salladı.

O öğleden sonra oğlan, patika başında bir tabela gördü: "Dere Onarım Günü! Derelerimizi temiz tutmamıza yardım edin!" Turuncu yelekli ve yuvarlak gözlüklü bir kadın eldiven dağıtıyordu. İsim kartında Dere Bekçisi yazıyordu. Genişçe gülümsedi. "Semenderlere ve diğer yabani canlılara yardım etmek ister misin?" diye sordu. Oğlan hevesle başını salladı. Annesi onu kaydetti.

Dere Bekçisi yardımcıları derenin yanında topladı. "Semenderlerin yaşayıp büyümek için temiz suya ve gölgeli, kayalık yerlere ihtiyacı var," diye açıkladı. "Çöpler ve çıplak kıyılar onların işini zorlaştırır." Oğlan küçük semenderi düşündü. İş eldivenlerini giydi. Bugün, dereyi onun için daha iyi bir yuva yapmaya yardım edecekti.

Herkes birlikte çalıştı. Oğlan kıydan plastik şişeler ve ambalajlar topladı. Onları büyük bir torbaya attı. Sarı sırt çantası bir taşın üzerinde duruyordu, kova şapkası gözlerini güneşten koruyordu. Dere Bekçisi, çöplerin minik canlılara nerede zarar verebileceğini gösterdi. Oğlan çok çalıştı ve kıyı daha temiz görünmeye başladı.

Sonra yardımcılar derenin kıyısına genç ağa lar dikti. O lan k     bir k  rekle bir  ukur kazdı. Bir fidanı  ukura yerle tirdi ve etrafındaki topra ı hafif e bastırdı. Dere Bek isi ona nasıl sulayaca ını g sterdi. "Bu ağa lar b       g   e verecek," dedi. "Semenderler serin, g   eli yuvaları sever." O lan k     dostunu d    nerek g    msedi.

Çalışırlarken Dere Bekçisi oğlana semenderlerin saklandığı kayaları gösterdi. "Nefes almak ve yumurta bırakmak için temiz suya ihtiyaçları var," dedi. "Ve dinlenmek için kayalık yerlere." Oğlan artık daha berrak ve daha temiz olan dereye baktı. Küçük semenderin mutlulukla yüzdüğünü hayal etti. Doğaya yardım etmekten gurur duydu.

Oğlanın annesi herkese su getirdi. Oğlana gülümsedi, koyu kahverengi gözleri sıcacıktı. "Harika bir iş çıkarıyorsun," dedi. Oğlan suyunu içti ve dereye baktı. Dere güneş ışığında pırıl pırıl parlıyordu. Semenderin artık güvenli bir yuvası olacağını biliyordu. Mutlu ve iyi anlamda yorgun hissetti.

Günün sonunda Dere Bekçisi bütün yardımcılara teşekkür etti. "Sizin sayenizde bu dere yaban hayatı için daha temiz ve daha sağlıklı," dedi. Oğlan gölgeli kıyıya, yeni ağaçlara ve berrak suya baktı. Sarı benekli küçük semenderi düşündü. Gurur ve sevinç duydu.

Ođlan annesiyle birlikte dereye geri döndü. Islak taşın yanına diz çöküp bekledi. Kısa süre sonra minik bir kafa dışarı baktı. Semender taşın üzerine süründü, benekleri parlıyordu. Ođlan gülümsedi. "Artık güvendesin," diye fısıldadı. "Yuvanı daha iyi hale getirmeye yardım ettim." Semender gözlerini kırpıttı ve kuyruđunu kıpırdattı.

Ođlan ayađa kalktı ve dereye baktı. Temiz orman derelerinin dođa ve herkes iin nemli olduđunu anladı. Semenderlerin temiz suya ve glgeli, kayalık yuvalara ihtiyaı vardır. Ađa dikerek ve pleri toplayarak o da yardım etmiřti. İi sevinle doldu. Kk dostunu ziyaret etmeye geri geleceđini biliyordu.

O günden sonra oğlan doğaya özen gösterdi. Arkadaşlarına semenderleri ve temiz dereleri anlattı. Çöp gördüğünde topladı. Dere Bekçisi'nin sözlerini hatırladı: "Küçük eller büyük fark yaratabilir." Ve bunun doğru olduğunu biliyordu. Semenderin güvenli bir yuvası olduğunu bilerek gurur ve mutluluk duydu.

Ođlan sık sık annesiyle dereye gitti. Her seferinde ağaclar biraz daha uzamış, su biraz daha berraklaşmıştı. Bazen semenderi görürdü. Kayalık yuvasından dışarı bakar, sonra yine saklanırdı. Ođlan gülümseyip "Merhaba, küçük dostum," diye fısıldardı. Ormanı onunla paylaşmaktan sevinç duyardı.

Bir gün Dere Bekçisi dereyi kontrol etmeye geldi. Oğlanı gördü ve el salladı. "Burasının sağlıklı bir yaşam alanı olmasına yardım ettin," dedi. Oğlanın yüzü aydınlandı. Temiz orman derelerinin doğa ve herkes için önemli olduğunu biliyordu. Ve küçük bir oğlanın bile onları temiz ve güvenli tutmaya yardım edebileceğini biliyordu.

Ođlan kıyıya oturup suyun akışını izledi. Kova şapkası çilli burnuna gölge veriyordu, sarı sırt çantası yanında duruyordu. Küçük semenderi düşünüp gülümsedi. Dere onun yuvasıydı ve artık güvenli, temiz bir yuvaydı. Ođlan gurur ve mutluluk duydu, kalbi güneş ışığıyla doldu.